

Olv.: Iz 43,18-19.21-22.24b-25 – 2Kor 1,18-22 – Mk 2,1-12
Jézus meggyógyít egy bénát

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Biztos vagyok abban, hogy mindegyikünkben megfogalmazódott már: Azért jövünk ide, mert Istentől várjuk a szabadulást.

Csak az Isten szabadíthat meg bennünket önmagunktól.

Csak Isten tehet képpé bennünket arra, hogy meg ne közzük egymást.

Csak Isten segíthet abban, hogy egymással közösséget alkossunk.

Most nagy öröm tölti el a szívünket, mert a közösségünkbe érkezett egy kicsi gyerek. Közösségünk befogadja őt, mint Isten ajándékát. Isten ajándéka az élet és minden egyes megszületett gyermek az életet, a jövőt jelenti. A nemzet jövőjét, az egyház, a kereszténység jövőjét is. Az életnek örülünk és ezt a kicsi gyereket kiszabadítjuk minden rossz kötelékéből és Isten szeretetébe ajánljuk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Lássunk csodát!

Csoda minden ember világra jötte.

Csodálatra méltó az emberi élet.

Csoda, ha az ember egy igazi családi közösségbe érkezik és nevelkedhet fel.

Csoda, ha az emberek közösséget alkotnak.

A hit csodája, ha az emberek Isten útján járnak és hisznek az örök életben.

Lássunk csodát! Idehoztak egy kicsi gyereket azért, hogy mindannyian *kimondjuk az igent*, ahogy hallottuk:

az Isten világában az igen igen, a nem nem.

Nincs olyan, hogy igen is, meg nem is. Ez a mai vasárnap *az igen* által meghatározott. Isten *igenje* határozza meg, aki elgondolta ennek a kicsi gyerekek az életét öröktől fogva és a szülei *igenje* teszi ezt a mai ünnepünket ilyen széppé és kedvessé számunkra. Orsi és Csaba Isten gondolatára *igent* mondtak, sőt könyörögtek Istenhez, hogy *az igen* egy újszülöttnél lehessen az ő életük ajándéka.

Testvérek! Ez a mai vasárnap a közösségnek is *az igenje*. Ez a kicsi gyerek nem csupán egy családba érkezett meg, hanem a szülei kérésére egy keresztény közösségnek is tagja lesz. Az anyaszentegyháznak is tagja lesz, amely az egész világon elterjedt és ahol tanuljuk *az igent*. Az Istennek kimondandó *igent*, mert hiszünk abban, hogy Isten segítségével az életünk gazdagabb lehet, Isten szándékának megfelelő és emberhez méltó.

Köszönjük a szülőknek és keresztszülőknek, hogy összefogtatok és négyen idehoztátok ezt a kicsi gyereket, Ákost. Isten készítette számunkra ezt a napot ebből a szempontból is, mert korábban lett volna a keresztelő, csak Ákos megbetegedett. Ma érkeztek ide négyen, a két fiatal házaspár és elhozták ide őt Jézushoz megkeresztelni.

A mai evangélium kapcsán mindannyian gondolkodjunk el azon, *mekkora ajándék az ember hite*. Az ember hite, amely minden erőt mozgósít azért, hogy elvigyen embereket Jézushoz. Ebben a mai evangéliumban nem a megkötözött, béna ember hitéről van szó. Máskor Jézus a meggyógyítandó emberek hitére utal.

Itt a négy ember hitét említi, akik meg voltak győződve arról, hogy ezt az embert oda kell vinni Jézushoz. A kereszteléskor is a szülők, keresztszülők hitére hivatkozunk. A keresztség a gonosz lélek megkötözöttségéből old fel bennünket. Vannak viták, hogy ilyen kicsi gyereket megkereszteljenek, vagy sem, vagy majd ha felnő maga dönt.

Testvérek!

Szinte mindig mások hite segít bennünket abban, hogy Jézushoz kerüljünk, Jézus közelébe jussunk. Ebben az e világi világban különösen is fontos, hogy megköszönjük a ti hiteteket. Annyi minden meghatározza az emberek érdeklődését, gondolkodását, törekvéseit, útját, hogy elfeledkezünk arról,

mennyire fontos, hogy az ember hitre jusson.

Mindenütt a hit hiányáról, a hit fontosságáról beszélnek, nem biztos, hogy a mi keresztény gondolkodásunk szerint. Így szokták mondani: valamiben mindenkinek hinni kell. Biztos. A hit az, ami mozgósítja az ember életerőit. Különben megkötözött marad az ember, megmarad önmagának. Az igazi bénaság az életünkben az, amikor megmaradunk önmagunknak. Elhisszük azt, hogy nem egy közösségnek, nem az emberiség nagy családjának vagyunk egyetlen tagjai, külön-külön mindegyikünk. Hanem elhiszi azt, hogy ő, ő individuum. Persze, hogy az, de mintha semmi köze nem lenne a többiekhez. Legfeljebb a többieknek az a dolga, hogy őt szolgálja. Feje tetejére állított értékek.

Azért vagyunk a közösségben, hogy együtt, mindegyikünk a másik javára szolgálja az életet és akkor ez a mi életünk kiteljesedését is jelenti. Mi istenhitre hivatkozunk.

Istenhitre, ami azt jelenti,

hogy egy élmény meghatározza az életünket.

Az az élmény, hogy megismertük az Istent.

Megismertük az Isten szeretetét.

Ez a legfontosabb élmény.

Mit jelent az, hogy az ember tudja azt, tudatosította magában, hogy ő az Istennek fontos, hogy őt az Isten szereti?

Ha ezt egy ember fölismeri, ha egy ember ezt megtapasztalta,

akkor őt ez arra készíti, hogy

másokat is odavigyen Krisztushoz,

akár úgy, hogy imádkozik érte,

vagy úgy, hogy szolgálja az életét.

Ünnepeljük Ákos szülei, keresztszülei hitét, mert ők fontosnak tartják azt, hogy ide hozzák Istenhez és rábizzák Istenre, mert tudják, hogy csak a szeretet éltethet bennünket. Csak az a tapasztalat képes minket kiemelni, hogy Valaki engem szeret. Valakinek fontos az életem és ezt továbbadjuk egymás felé. Ezzel az élménnyel ajándékozunk meg egymást. A keresztény családok életét ez az alapvető tapasztalat határozza meg. Ez élteti őket.

A másik gondolat, ami erre a szent cselekményre figyelmeztet bennünket, hogy Isten kezébe tesszük egymás életét, mert csak Isten az, aki megbocsáthatja a bűnünket. Itt azt hallottuk, hogy Jézus testileg, lelkileg meggyógyít egy embert. Először a könnyebbet teszi. Először megbocsátja a bűneit. Ez a könnyebb, bármilyen furcsa. Sokkal könnyebb megbocsátani a bűnét valakinek, mint meggyógyítani a testi betegségből. Jézus mondja: Mi könnyebb? Azt mondani: bocsánatot nyernek bűneid, vagy azt, hogy kelj föl és járj?

Itt arra gondoljunk, mekkora ajándék,
 ha az Isten kezébe tesszük az életünket,
 mert ha ezt tesszük, megvalósul ez a könnyebb:
 Isten megbocsátja bűneinket, meghatározza az életünket.
 Istennek ez könnyű, mert
Isten igazságos és szeret.

Isten nem a Justitia bekötött szemű istennője, aki tartja kezében a mérleget bekötött szemmel. Isten nem Justitia. Isten Isten és nem lehet kijátszani az igazságot meg a szeretetet. Melyik nagyobb az Istennél.

Az igazság rendet teremt. Nagyon fontos.
 A szeretet életet ad.
 Döntse el valaki, melyik a fontosabb?
 Mind a kettő fontos, egyet nem szabad elfelejteni,
a szeretet az igazság fölött van!

Nem versenyben. Bárki bármit mond, nem lehet egyiket a másik ellen kijátszani. Sokat emlegetjük az igazságot és sokat szenvedünk attól, hogy mennyire hiánycikk. Mennyire szenvedünk és kérdezzük, mit jelent az igazságszolgáltatás?

Nekünk embereknek, a szívünknek, az életünknek arra van szüksége, hogy szeressék. Ezért tesszük Isten kezébe az életünket, mert nap mint nap megtapasztalhatjuk, hogy szeret bennünket. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy odafordulhatunk az Istenhez. Bocsánatot kérhetünk Tőle.

Rengeteg dolog van ebben a világban és mintha nem lenne soha senki felelős. Embereket gyilkolnak, csak nincs felelőse. Emberek éheznek, csak nincs felelőse. Emberek kiszolgáltatott helyzetbe kerülnek és ki a felelős ezért?

Amikor az ember az Isten kezébe teszi az életét, akkor tudja azt, hogy a bűn nem csupán az erkölcsi rendnek, az erkölcsi törvényeknek a megsértése, hanem mindig valakit megbántunk. Mindig konkrét embert bántunk meg.

Ezért oly nagyon fontos, hogy Isten megbocsát nekünk és erőt ad ahhoz, hogy hozzá tartozzunk.

Kedves Testvérek!

Ezen a mai vasárnapon a hit megtapasztalását ünnepeljük. Hitre sokan hivatkoznak. Ugyanakkor

a hit cselekedetek nélkül halott!

A hitről sok mindent mondanak, próbáljuk definiálni, mit jelent, mi is a hit? Nem tudjuk megmondani mi a hit. Soha senki nem tudja megmondani. Lehet írni fogalmakat, fölmondhatjuk, mint egy hittanleckét.

Testvérek!

A hitet a cselekedetek igazolják.

Hite annak van, - ahogy a mai történetből is hallottuk, -

aki odaviszi a másik embert Jézushoz, mert úgy gondolja, hogy egyedül Jézus tudja őt megszabadítani és meggyógyítani.

Hite annak van,

aki a másik ember életét Isten kezébe helyezi, mert tudja azt, hogy az embernek erre a szeretetre van szüksége, amit mondhatunk megbocsátásnak, mondhatjuk éltető erőnek.

Köszönjük meg Istennek az élő hitünket, ha van.

Van, ha elhisszük azt,

hogy Istenhez kell vinni az emberek életét és sokan várják ezt.

Ki viszi oda őket az Istenhez, ha nem a hívők?

Ki teszi ezt meg, ha nem a hívők.

Akik tudják, hogy jó az Isten kezében lenni.

Ha mind ezt komolyan vesszük, akkor higgyék el, megújul az élet. Megújul a családok élete, a nemzetek élete, a kereszténység, a világunk.

Ennek jegyében örülünk annak, hogy most ezt a kicsi gyereket megkeresztelhetjük mind ezekre az igazságokra hivatkozva és ünnepeljük.

Keresztelő

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Elgondolkodtató a mai evangélium kapcsán, kik a megkötözöttebbek, ez a béna ember, vagy az írástudók, akik vádaskodnak és ítéleznek. Ennek az embernek a bénaságát megszüntetheti az Isten a négy ember hitére hivatkozva. Az írástudók meg a farizeusok megkötözöttségükben megmaradnak, mert büntelennek gondolják magukat és csak vádaskodnak, ítéleznek. Imádkozzunk azokért, akik várják Istentől a szabadulásukat.

Mi Atyánk...